

Obecní listy

Horní Olešnice a Ždírnice

POLOLETNÍ ZPRAVODAJ • ROČNÍK 2. • VYDÁNÍ 3. • ČERVENEC 2024

FRANTIŠEK KODYM
VZPOMÍNKY MLA-
DÉHO KLUKA
strana 26

Z HISTORIE OBCE
ŽDÍRNICE – 2. ČÁST
strana 12

INFORMACE O STAVBĚ
VODOVODU
strana 8

Elektronickou verzi najdete na
www.horniolesnice.cz

(NE)NAKLÁDÁNÍ S ODPADY V NAŠÍ OBCI.

V poslední době se začaly množit stížnosti našich spoluobčanů, které se týkaly nevyvezení nádob na směsný komunální odpad. Po konzultaci s firmou, která provádí svoz odpadů a posléze i s posádkami svozových vozů, vyšlo najevo několik příčin, proč nebyly nádoby vyvezeny. První příčinou bylo nevytření známky na rok 2024 a to i dost dlouho po termínu, kdy se má nádoba značkou označit, což ještě nějakou dobu posádky tolerovaly. Druhou příčinou je nevhodný obsah odpadu v nádobě. Posádky mají striktní pokyny od zaměstnavatele a kontrolují obsah každé nádoby, čehož jsem byl svědkem. Zde je nutno dodržet pravidla, která se týkají složení odpadu, v popelnici nesmí být stavební odpad (cihly, sádko, dlažba, obklady, omítky, beton, jakékoli zbytky stavebních hmot, izolačních materiálů, sanitární keramiky, střešní krytina, dřevo, sklo), oleje a tuky, nebezpečný odpad, textil, elektroodpad a objemný odpad. Obec dvakrát ročně pořádá zdarma přistavení kontejnerů na velkoobjemový a nebezpečný odpad. Přesto se najdou lidé, kteří pár dní po tom, jsou schopni zbavit se kdekoli po obci záchodové mísy, nebo kočárku, sekačky, pneumatik, trubice ze zářivek, předního okna z automobilu. Odpad vzniklý stavební činností, není komunálním odpadem, tudíž obec nemá povinnost tento odpad likvidovat, to je věc stavebníka.

Problém byl bohužel i se svozem velkých kontejnerů, které byly rozmístěny po obci společně s kontejnery na papír, plasty, a kovové odpady. Naši spoluobčané je plnili nevhodným odpadem tak dlouho, až to posádky odmítly vyvážit (byl tam třeba kompletní interiér a elektroinstalace z automobilu, nebo sprchový kout, stavební suť, a odpady z podnikatelské činnosti, konkrétně zbytky z elektromontážních prací), nehledě na fakt, že okolo těchto nádob byl stále neskutěčný nepořádek. Protože nestačilo naplnit popelnice, co se nevešlo, ho-

dilo se vedle. Po zralé úvaze obec tyto kontejnery bez náhrady stáhla. Svoz nádob na odpad vzniklý podnikatelskou činností si musí zajistit smluvně podnikatelský subjekt s firmou, která svoz realizuje.

S kontejnery na plasty a papír by byla situace lepší, kdyby spoluobčané byli trochu ohleduplnější k ostatním, do plastů by se toho vešlo daleko víc, kdyby PET lahve byly stlačeny, stejná situace se opakuje u kontejnerů na papír, kartonové krabice je nutno složit, protože když dá někdo do kontejneru nerozloženou krabici od televize (včetně polystyrenové výstelky, když kontejner na plasty je o metr vedle) tak už ostatní moc šancí nemají.

V minulém vydání obecního zpravodaje jsem psal o problémech s provozem čistírny odpadních vod. Bohužel situace se nezměnila a stále do čistír-

ny přitékají „poklady“, což stojí obec zbytečné peníze.

Situace s bioodpadem se po osazení navigačních tabulí a šipek poněkud zlepšila, stále se ovšem najde pár lidí, kteří se prostě „netrefí“ a hodí trávu do větví a větve do trávy.

P.S.: Hodně spoluobčanů tvrdí, že nám tady ten nepořádek dělají „lufťáci“. Neříkám, že ne, ale při úklidu odpadků, či při třídění odpadů odložených okolo popelnic jsem již mnohokrát zjistil, že to dělají i lidé v naší obci trvale bydlící. Ona spousta věcí je svým způsobem podepsaná, aniž by si toho ten, kdo odhazuje, všiml.

Děkuji všem, kdo se snaží, abychom měli naši obec čistou a pěknou, je to naše vizitka.

Tomáš Ziemba

Technický pracovník obce Horní Olešnice

OBEC HORNÍ OLEŠNICE
Zastupitelstvo obce

Obecně závazná vyhláška obce Horní Olešnice
č. 1/2019,
o stanovení systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání
a odstraňování komunálních odpadů a nakládání se stavebním odpadem na území
obce

Zastupitelstvo obce Horní Olešnice se na svém zasedání dne 26.06.2019 usnesením č. 3/07/2019 usneslo vydat na základě § 17 odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s § 10 písm. d) a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku (dále jen „vyhláška“):

Čl. 1
Úvodní ustanovení

Tato vyhláška stanovuje systém shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů vznikajících na území obce Horní Olešnice, včetně nakládání se stavebním odpadem¹.

Čl. 2
Třídění komunálního odpadu

1) Komunální odpad se třídí na složky:

- a) biologické odpady rostlinného původu (dále také „bioodpad“),
- b) papír,
- c) plasty včetně PET lahví (dále jen „plasty“),
- d) nápojové kartony,
- e) sklo čiré,
- f) sklo barevné,
- g) kovy,
- h) nebezpečné odpady,
- i) objemný odpad,
- j) jedlé oleje a tuky,
- k) směsný komunální odpad.

2) Směsným komunálním odpadem se rozumí zbytky komunálního odpadu po stanoveném vyřídění podle odstavce 1 písm. a) až j).

¹ Vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 63/2016 Sb., o Katalogu odpadů

Stavební odpad

Úvodní stránka • O nás • Účastníci • Stavební odpad

Odpad vzniklý během stavebních prací není komunálním odpadem a obec se o něj nemusí postarat, pokud nechce. O tom, jak ke stavebnímu odpadu přistupuje vaše obec se dozvíte z obecní závazné vyhlášky. Stavební odpad nepatří ani do běžné popelnice. Stavební odpad je nejčastěji tvořen stavební sítí, cihlami, betonem i nejrozumnějšími oděry tvárnice, obkladů či dlažeb. Dále sanitární keramikou, střední krytinou, dřevem, sklem z oken, ale i oděry fasádního polystyrenu či jiných izolačních materiálů. V menší míře pak mezi stavební odpady najdeme odpady nebezpečné obsahující azbest, zbytky lepidla, pryskyřici, či barvy. Aby bylo možné stavební odpady v maximální možné míře využít a recyklovat, je třeba dbát na to, aby se jednotlivé materiály nemíchaly mezi sebou.

Sběrem a dalším nakládáním se stavebním odpadem se zabývají specializované firmy, které k tomuto účelu přistavují velkokapacitní kontejnery.

SMĚSNÝ KOMUNÁL

VOLBY DO EVROPSKÉHO PARLAMENTU

KONANÉ NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY VE DNECH 07.06. - 08.06.2024

Celkové výsledky hlasování

Okresy			Voliči v seznamu	Vydané obálky	Volební účast v %	Odevzdané obálky	Platné hlasy	% platných hlasů
celkem	zpr.	v %						
14 714	14 714	100,00	8 212 628	2 993 252	36,45	2 991 682	2 968 889	99,24

36,45 %
volební účast

Strana		Platné hlasy		Předn. hlasy
číslo	název	celkem	v %	
1	Klub angažovaných nestraníků	4 561	0,15	✗
2	Liberální aliance nez. občanů	6 541	0,22	✗
3	SPD a Trikolora	170 172	5,73	✗
4	Mourek – politická strana	6 759	0,22	✗
5	LEPŠÍ ŽIVOT PRO LIDI	10 767	0,36	✗
6	PRO – Jindřicha Rajchla	63 959	2,15	✗
7	Urza.cz: Nechceme vaše hlasy	2 426	0,08	✗
8	Ref.o vstupu do EU bylo zman.	2 559	0,08	✗
9	PŘÍSAHA a MOTORISTÉ	304 623	10,26	✗
10	SEN 21 a Volt Česko	9 955	0,33	✗
11	Česká republika na 1. místě!	6 897	0,23	✗
12	Strana zelených	46 127	1,55	✗
13	ČSSD	7 579	0,25	✗
14	ANO 2011	776 158	26,14	✗
15	ALIANCE ZA NEZÁVISLOST ČR	14 910	0,50	✗

Strana		Platné hlasy		Předn. hlasy
číslo	název	celkem	v %	
16	ANO LEPŠÍ EU S MIMOZEMŠTANY	6 479	0,21	✗
17	SPOLU (ODS, KDU-ČSL, TOP 09)	661 250	22,27	✗
18	REFERENDUM - Hlas Lidu	2 036	0,06	✗
19	Svobodní	52 408	1,76	✗
20	Sociální demokracie	55 260	1,86	✗
21	Starostové a osobn. pro Evropu	258 431	8,70	✗
22	HLAS	6 328	0,21	✗
23	Česká pirátská strana	184 091	6,20	✗
24	PRO vystoupení z EU	3 912	0,13	✗
25	Nový směr	1 067	0,03	✗
26	STAČILO!, KSČM, SD-SN, ČSNS	283 935	9,56	✗
27	DSZ - ZA PRÁVA ZVÍŘAT	12 448	0,41	✗
28	Volte Pr.Blok www.cibulka.net	3 392	0,11	✗
29	SENIORŮ SOBĚ	1 563	0,05	✗
30	Levice	2 296	0,07	✗

Výsledky hlasování za územní celky

Kraj: Královehradecký kraj

Okres: Trutnov

Obec: Horní Olešnice

Okrsek: 1

Voliči v seznamu	Vydané obálky	Volební účast v %	Odevzdané obálky	Platné hlas	% platných hlasů
171	47	27,49	47	47	100,00

Strana		Platné hlas		Předn. hlas
číslo	název	celkem	v %	
1	Klub angažovaných nestraníků	0	0,00	
2	Liberální aliance nez. občanů	0	0,00	
3	SPD a Trikolora	5	10,63	X
4	Mourek – politická strana	0	0,00	
5	LEPŠÍ ŽIVOT PRO LIDI	0	0,00	
6	PRO – Jindřicha Rajchla	3	6,38	X
7	Urza.cz: Nechceme vaše hlasy	0	0,00	
8	Ref.o vstupu do EU bylo zman.	0	0,00	
9	PRÍSAHA a MOTORISTÉ	6	12,76	X
10	SEN 21 a Volt Česko	0	0,00	
11	Česká republika na 1. místě!	0	0,00	
12	Strana zelených	0	0,00	
13	ČSSD	0	0,00	
14	ANO 2011	14	29,78	X
15	ALIANCE ZA NEZÁVISLOST ČR	3	6,38	X

Strana		Platné hlas		Předn. hlas
číslo	název	celkem	v %	
16	ANO LEPŠÍ EU S MIMOZEMŠTANY	0	0,00	
17	SPOLU (ODS, KDU-ČSL, TOP 09)	5	10,63	X
18	REFERENDUM - Hlas Lidu	0	0,00	
19	Svobodní	1	2,12	X
20	Sociální demokracie	0	0,00	
21	Starostové a osobn. pro Evropu	6	12,76	X
22	HLAS	0	0,00	
23	Česká pirátská strana	1	2,12	X
24	PRO vystoupení z EU	0	0,00	
25	Nový směr	0	0,00	
26	STAČILO!, KSČM, SD-SN, ČSNS	3	6,38	X
27	DSZ - ZA PRÁVA ZVÍŘAT	0	0,00	
28	Volte Pr.Blok www.cibulka.net	0	0,00	
29	SENIORŮ SOBĚ	0	0,00	
30	Levice	0	0,00	

Okrsek: 2

Voliči v seznamu	Vydané obálky	Volební účast v %	Odevzdané obálky	Platné hlas	% platných hlasů
81	35	43,21	35	35	100,00

Strana		Platné hlas		Předn. hlas
číslo	název	celkem	v %	
1	Klub angažovaných nestraníků	0	0,00	
2	Liberální aliance nez. občanů	0	0,00	
3	SPD a Trikolora	0	0,00	
4	Mourek – politická strana	0	0,00	
5	LEPŠÍ ŽIVOT PRO LIDI	0	0,00	
6	PRO – Jindřicha Rajchla	2	5,71	X
7	Urza.cz: Nechceme vaše hlasy	0	0,00	
8	Ref.o vstupu do EU bylo zman.	0	0,00	
9	PRÍSAHA a MOTORISTÉ	3	8,57	X
10	SEN 21 a Volt Česko	0	0,00	
11	Česká republika na 1. místě!	0	0,00	
12	Strana zelených	0	0,00	
13	ČSSD	0	0,00	
14	ANO 2011	13	37,14	X
15	ALIANCE ZA NEZÁVISLOST ČR	0	0,00	

Strana		Platné hlas		Předn. hlas
číslo	název	celkem	v %	
16	ANO LEPŠÍ EU S MIMOZEMŠTANY	0	0,00	
17	SPOLU (ODS, KDU-ČSL, TOP 09)	3	8,57	X
18	REFERENDUM - Hlas Lidu	0	0,00	
19	Svobodní	0	0,00	
20	Sociální demokracie	0	0,00	
21	Starostové a osobn. pro Evropu	5	14,28	X
22	HLAS	0	0,00	
23	Česká pirátská strana	3	8,57	X
24	PRO vystoupení z EU	0	0,00	
25	Nový směr	0	0,00	
26	STAČILO!, KSČM, SD-SN, ČSNS	6	17,14	X
27	DSZ - ZA PRÁVA ZVÍŘAT	0	0,00	
28	Volte Pr.Blok www.cibulka.net	0	0,00	
29	SENIORŮ SOBĚ	0	0,00	
30	Levice	0	0,00	

OBEC A HASIČI

Nevím, jestli tento článek bude někdo číst, ale několik let stále poslouchám názory hasičů, že obec nespolupracuje s hasiči a že obec dělá vše pro nefunkčnost hasičů. Dle mého názoru je to ovšem podstatně opačně. V roce 2019 obec zaplatila generální opravu motoru v částce 42 306 Kč, následně hasiči zaplatili nové čerpadlo k opravenému motoru. Dalším rokem obec pořídila hadice v částce 25 186 Kč, ná-

sledovalo plovoucí čerpadlo v částce 43 000 Kč. Nechci vyčíslovat opravy vozidel, provoz vozidel a STK. V letošním roce nakoupila obec hadice za 27 000 Kč. Podařilo se postavit přístřešek pro vozidlo Ford, za který obec především děkuje panu Mikulkovi, který se společným nasazením dobrovolníků hasičů přístřešek postavil. Hasiči brigádnicky rozebrali salon na hřišti v Zadní Ždírnici. Obec byla

požádána, zda se nebude podílet finančně a materiálově na vybudování nového zázemí na hřišti Zadní Ždírnice. Obec poskytla veškerou dřevní hmotu a zde opět děkuji rodině Mikulkových, kteří se ujali úkolu na 100 % - od nařezání trámů, prken, vazníků až po vybudování celého přístřešku. Následovalo rozhodnutí, jakou použít střešní krytinu. Pan Mikulka požádal obec o finanční výpomoc na krytinu. Dohodli jsme se, že obec zaplatí materiál a hasiči uhradí práci. Zde nastala malá krize a hasiči měli problém s úhradou za práci. Nakonec po delším vyjednávání vše dopadlo tak, jak bylo dojednáno. Nyní mě jen mrzí, že již druhým rokem přístřešek stojí úplně tak, jak ho opustili poslední brigádníci. Tímto bych požádal hasiče, aby začali opět spolupracovat s obcí jako tým, za kterým bude vidět kus dobrovolné práce a přístřešek bude dodělán. Přeci jenom začínáte vychovávat novou generaci mladých hasičů a ti musejí být vedeni k tomu, jak funguje týmová spolupráce. Pak půjde vše daleko jednodušeji.

*Petr Řehoř,
starosta obce*

Obec Horní Olešnice

Od: [redacted]
Odesláno: pondělí 13. května 2024 10:11
Komu: obec@horniolesnice.cz
Předmět: Stížnost

Obecní úřad
 Horní Olešnice
 13.5.2024

Věc: Stížnost o rušení nočního klidu

Obracím se tímto na obecní úřad v Horní Olešnici se stížností ve věci rušení nočního klidu.

Bydlíme v sousedství p. [redacted], který je vlastníkem dvou nemovitostí (penzionů), které celoročně pronajímá. Obecně nemáme žádné připomínky, aby nemohl předmětné nemovitosti pronajímat, ale nemůžeme dále tolerovat chování jeho nájemníků, kteří ustavičně porušují noční klid, což se projevuje hlasitou hudbou, křikem, zpěvem apod. a to často po 22h do pozdní noci. Toto rušení nočního klidu nám znepříjemňuje noc a i další den. Ráno vstáváme do práce, děti do školy, školky. Nájemce pravidelně žádáme o dodržování nočního klidu, ale bez výsledků. Několikrát jsme se obrátili i na majitele nemovitostí [redacted], aby jako vlastník a pronajímatel učinil příslušná opatření směřující k nastavení klidu. [redacted] přislíbil, že tak učiní. Bohužel neučinil, naopak nás nařkl, že si situaci vymýšlíme.

Ze strany nájemníků dochází k porušování ustanovení, paragraf 1013 a paragrafu 1042 zákona č. 89/2012 S., Občanského zákoníku jako i ustanovení paragrafu 34 ods. 2 zákona č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví.

Proto se se stížností obracíme na obecní úřad, jako orgán veřejné moci, aby přijal taková opatření, kterými už nebude k rušení nočního klidu docházet. Zároveň žádám obecní úřad o informace, jak byla naše stížnost vyřízena.

Za kladné vyřízení tělem děkuji.

[redacted]

FIRMA PODNIKAJÍCÍ V HORNÍ OLEŠNICI

Agropodnik Humburky, a.s. hospodaří v obci Horní Olešnice od roku 2001, kdy převzal provozy tehdejšího Zemědělského obchodního družstva, které vzniklo v obcích Horní, Dolní Olešnice a Ždírnice v roce 1961 sloučením bývalých samostatných JZD založených začátkem padesátých let v jednotlivých obcích.

V současné době obhospodařuje Agropodnik Humburky z celkové výměry 2 786 ha zemědělské půdy v lokalitě Olešnice 296 ha orné půdy, na které jsou pěstovány běžné tržní plodiny – řepka ozimá, krmné obiloviny (pšenice, žitovec, ječmen, oves), hrách a dlouhodobě se věnujeme semenářství jetele. V roce 2009 byla celá výměra trvalých travních porostů vyčleněna do samostatné společnosti EKO Humburky, s.r.o. založené Agropodnikem. Od tohoto okamžiku je celá potřeba krmiv pro živočišnou výrobu zajišťována výhradně produkcí z travních porostů – luk a pastvin o celkové výměře 320 ha v režimu certifikovaného ekologického zemědělství.

Krátce po zahájení hospodářské činnosti Agropodniku v Olešnici byla výroba mléka v nevyhovujících starých provozech postupně zrušena a celý chov byl převeden na chov krav bez tržní produkce mléka s produk-

cí zástavového skotu – jaloviček a býčků. V současné době máme ve stavu cca 160 kusů krav základního stáda, 6 kusů plemenných býků plemene Masný simentál používaných pro přirozenou plemenitbu. Telata narozená v období leden až červen jsou na podzim po stažení z pastvin prodána smluvním partnerům, sami si ponecháváme jen část jaloviček pro potřebu obnovy stáda.

Pro záměr chovu krav bez tržní produkce mléka byly v roce 2001 a 2002 adaptovány dva kraviny – v Přední Ždírnici a v Horní Olešnici. Původní technologie vazného ustájení byla nahrazena volným ustájením. V roce 2021 se s přispěním evropských fondů dočkala rekonstrukce i poslední stáj bývalé porodny v Horní Olešnici.

V současné době zajišťuje celou provozní činnost Agropodniku i Eka Humburky deset stálých zaměstnanců.

Deska připomínající založení JZD v Horní Olešnici, společné družstvo vzniklo potom v roce 1961 sloučením JZD Ždírnice, Horní Olešnice a Dolní Olešnice a svoji činnost ukončilo

pamětní deska

v roce 2000 vstupem Agropodniku Humburky, a.s.

Budova kanceláří a mechanizační dílny postavená v roce 1967

V roce 2021 byla s přispěním evropských fondů zrekonstruována stáj bývalé porodny v Horní Olešnici. V současné době je využívána jako zimoviště pro jalovice a plemenné býky mimo pastevní období.

V období květen až říjen jsou zvířata odchována pastevním způsobem, přirozenou plemenitbu zajišťují býci, kteří jsou společně s kravami ve stádě. Telata se potom rodí ve stáji v Přední Ždírnici.

Většina prací je zajišťována našimi zaměstnanci s pomocí mechanizace ze střediska v Horní Olešnici.

Zpracoval Ing. Aleš Sucharda

Administrativní budova a dílny

Nově zrekonstruovaná stáj v HO

Pastva zvířat HO

Stroje

Nově zrekonstruovaná stáj v HO

Pastva zvířat HO

INFORMACE O STAVBĚ VODOVODU

V současné době je v naší obci postaveno z celkové délky vodovodních řadů, která činí celkem 7.139 m zhruba 95% těchto délek. Chybí tedy pouze velmi malá část tras.

Není dokončen vodovodní řad A4 mezi č.p. 43 a 51 a konec řadu A4-3 k č.p.91. Dále pak není dokončen řad A na katastru obce Dolní Olešnice. Tyto úseky nebyly vyhotoveny především z důvodu nepříznivého počasí (dlouhotrvající deště).

Na řadech prováděných jedním z účastníků výstavby (BaK Trutnov, a.s.) jsou již osazeny veřejné části domovních přípojek. Na řadech prováděných firmou Stavoka Kosice zatím přípojky nejsou, tyto chce firma provádět v měsíci červnu.

Po dokončení tras a provedení všech propojů a uzlů budou provedeny proplachy, dezinfekce a tlakové zkoušky potrubí. Probíhají jednání s obcí Dolní Olešnice o způsobu propojení s jejich vodovodem, neboť oba vodovodní systémy mohou do budoucna spolupracovat (jedna obec dodávat do druhé a naopak).

Vodojem je vyroben a připraven ve výrobním závodě k přepravě. Vzhledem k objemu a váze jednotlivých prvků je nutný transport na speciálních podvalnících, vyžadující pevné,

a hlavně suché podloží. Z tohoto důvodu se předpokládá provést přípravu pro osazení vodojemu (výkop, základová spára apod.) až v letním období, kdy je předpoklad stálejšího a suššího počasí. O dopravě a uložení vodojemu bude rozhodnuto operativně na základě předpovědi počasí.

Dne 18.4.2024 proběhla kordinační schůzka mezi obcemi HO, zhotovitelem a dodavatelem vodojemu za účelem výběru trasy pro dopravu vodojemu na místo uložení. Možné trasy bude ještě kontrolovat přepravní firma – je možné, že místy bude vyžadována úprava (zpevnění, vyrovnaní, nebo rozšíření) vybrané trasy. V každém případě se přeprava dotkne soukromých pozemků (zpravidla pastviny), proto s nimi bude vybraná trasa předem projednána a dohodnuty podmínky a termín přepravy.

Prakticky až k vodojemu jsou dotažena i další potřebná vedení – výtlač, zásob-

ní řad a kabel n.n. Stávající úvozová cesta byla rozšířena a zatím provizorně zpevněna kamenem a bude sloužit pro příjezd obsluhy vodojemu.

Obecně lze říci, že výstavba probíhá rychleji, než se předpokládalo v původním harmonogramu. Důvodem je rekordně teplé počasí v zimních měsících, které výstavbu umožnilo. V jiných letech by se stavba na měsíce prosinec–březen zcela zastavila.

Po dokončení stavby bude třeba realizovat i soukromé části přípojek a umožnit tak napojení všech objektů, obyvatel a majitelů rekreačních objektů. Toto napojení lze předpokládat v průběhu jara 2025.

Obec děkuje všem obyvatelům za vstřícný přístup k výstavbě a omlouvá se za dočasně zhoršené podmínky, zvláště pak stav komunikací. Porušené komunikace budou opraveny až ke konci celé stavby. O termínu a způsobu opravy se průběžně jedná, projekt a dotace umožňovaly pouze opravy v části výkopu. U porušených cest bude snaha je opravit v celé šíři, a to i za cenu případných vícenákladů. Jistě si uvědomujete, že tyto mohou být opraveny až zcela nakonec, po konečném sešednutí, přehutnění výkopů a ukončení všech prací na vodovodní síti.

Ing. Vlastimil Novotný

KRÁSNÉ VÁNOCE 2023

Závěr roku 2023 byl pro některé občany opravdu netradiční. 23. prosince jsme se sešli u vánočního stromu ve Ždírnici, kde jsme strávili krásný podvečer plný sněhové nadílky. Následné ráno 24. prosince začalo pršet a teplota vzduchu se pohybovala nad nulou, do odpoledních hodin veškerý sníh byl pryč a nastal velký problém s Kalenským potokem, který rapidně začal stoupat na maximální hladinu udržitelnosti potoka v korytu. Starosta obce a povodňová komise spolu s hasiči začali organizovat kontrolu potoka a zahájili plnění pytlů s pískem pro záchranu nejkritičtějších objektů. Během pár hodin jsme naplňli 100 pytlů a začali rozvážet na kritická místa. Všechna místa se nám

podařilo zachránit a všechny pytle byly rozvezeny. Následně 25. prosince v ranních hodinách Kalenský potok začal kulminovat. Všem, kteří se podíleli na boji s Kalenským potokem, velice děkuji.

Petr Řehoř, starosta obce

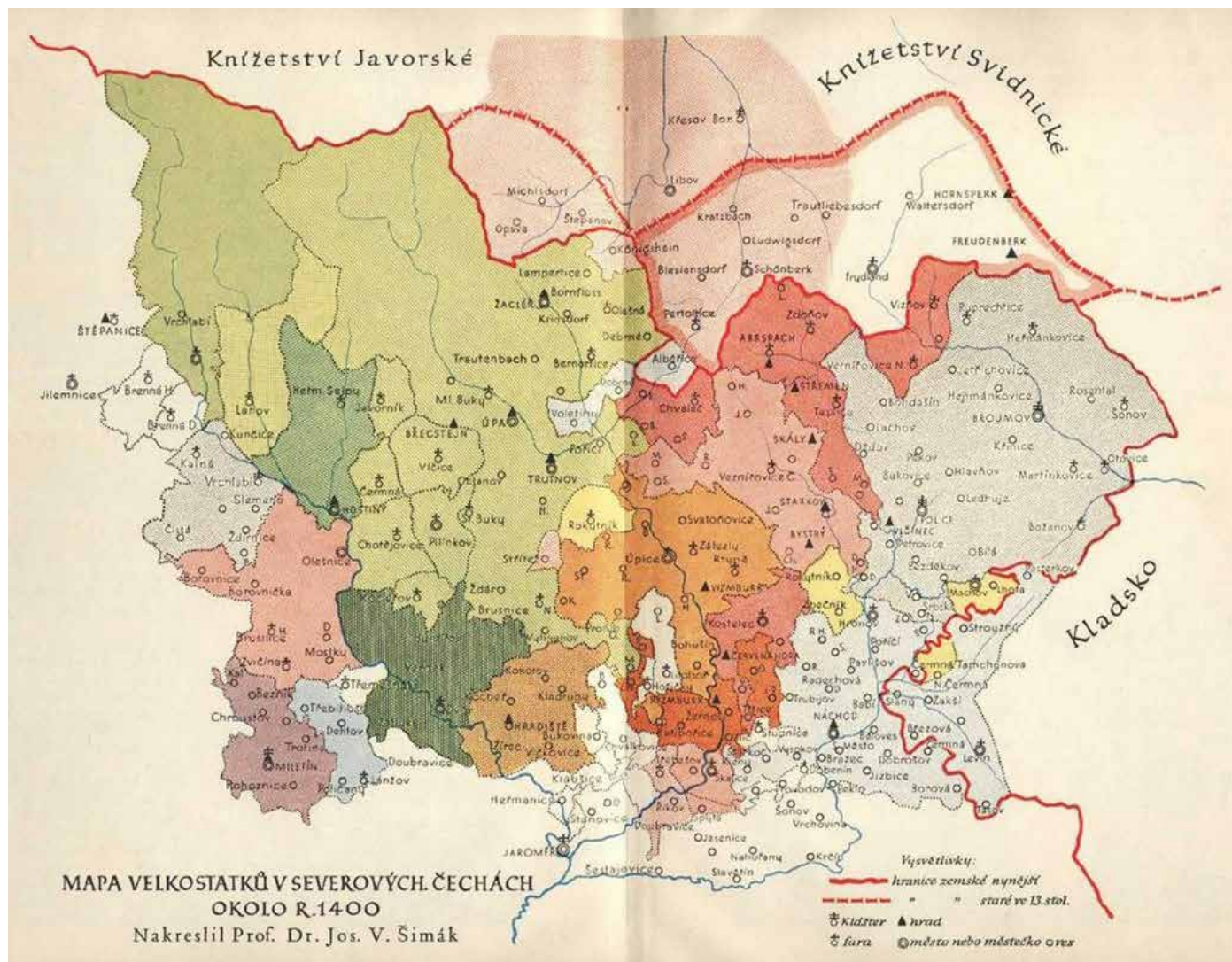

A takhle si tu žijeme. Snažím se zachytit, co nám příroda dává a mnoho lidí to nevidí. Jsem mladá fotografka a mám jiný styl focení než jiní fotografové. Zachycuji to, co mi je blízké. Naše obec je na to jako stvořená. Máme zde spoustu hezkých míst k vyfocení.

Pavlaína Řehořová

Z HISTORIE OBCE ŽDÍRNICE – 2. ČÁST

Období XV. století (1401-1500)

- krize feudálního společenského řádu;
- průvodním jevem nebylo jen prohlubování rozporů a sociálních přelů mezi jednotlivými vrstvami společnosti, ale i úpadek v římské církvi, která byla tehdy významnou společenskou silou;
- vyústění v revoluční husitské hnutí;
- tažení husitských vojsk v sv. Čechách v letech 1421 a 1424, současně byly sv. Čechy vystaveny silným útokům nepřátel, a to zejména ze strany Slezanů;
- v těchto pohnutých a neklidných dobách dochází k rozpadu pozemkových držav církevních, ale i některých světských feudálů a s ním souvisící a rychle se měnící posun vlastnictví

vesměs ve prospěch vyšší, někdy však i nižší šlechty (podle angažovanosti na té, či oné straně ...)

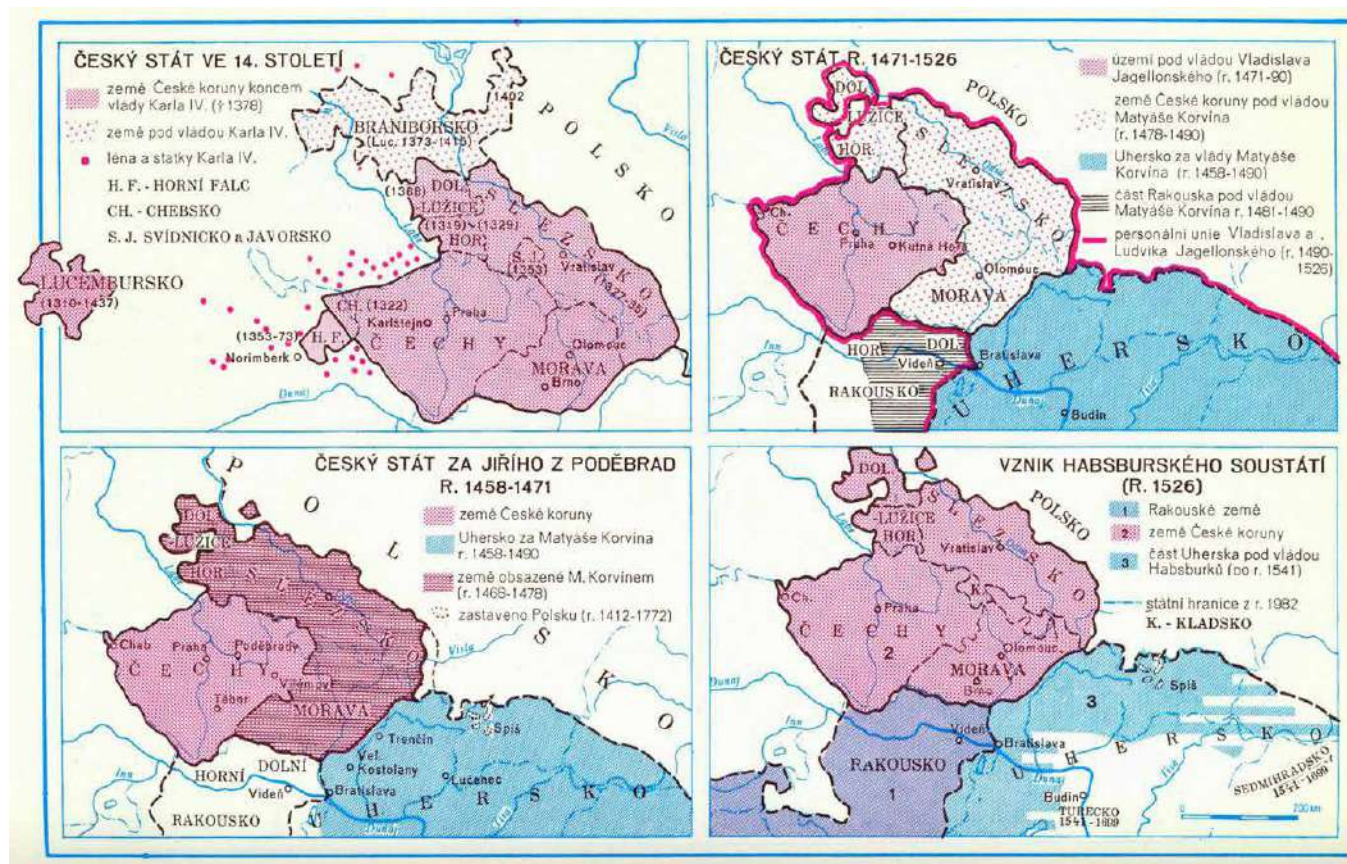
- Dochází i ke změnám ve vlastnic-

tví obce Ždírnice;

- 1424 – husity vypálen klášter v Klášterní Lhotě; obec patří k hradu Kumburku;

Přední Ždírnice		Zadní Ždírnice	
Hynek z Valdštejna (panství Jilemnické s P. Ž.)	1492	1492	Henk z Valdštejna (panství Štěpánické s Z. Ž.)
	1500		
Arnošt z Újezdce a z Kounic	1522	1522	dědičně Vilém z Valdštejna
Viktorín z Újezdce	1570		
Anna a Zbyněk Šťastný ze Sojkova	1576	1577	dědičně nejmladší syn Václav z Valdštejna
Magdaléna Vřetislavová z Řehnic	1604	1600	
Albrecht z Valdštejna	1613		
Vilém Lamboy	1634		
		1650	Jan z Morzina
Pertold Záruba z Hutiřan	1667		
Pavel z Morzina na Lomnici a Kříně	1688	1688	spojení PŽ + ZŽ (Pavel z Morzina)
	1700		

Časová osa vlastnictví a politické příslušnosti obce Ždírnice

Území českého státu ve XIV. až XVI. století

- 1436 – císař Zikmund zastavil Přední Ždírnici +Zadní Ždírnici Hynku Krušinovi z Lichtenburka;
- 1454 – Vilém Krušina z Lichtenburka prodává obec Ždírnici Jiřímu z Poděbrad, který opět zastavil je bratrům Jindřichu a Hynkovi z Valdštejna a dovolil jim jako král český r. 1466, že mohli je ke svému držení vyplatiti;
- 1492 - rozdělili se Hynek z Valdštejna se synem Jindřichovým Heníkem o statky, takže dostal Hynek panství jilemnické se Ždírnicí Přední, Heník zboží štěpanické se Ždírnicí Zadní.

Období XVI. až XIX. století (1501-1900)

Významná data, která ovlivnila život v našem kraji – obci:

1618-1620 stavovské povstání, které vyústilo v bitvu na Bílé hoře a následně v 30 letou válku

Důsledek:

- válečné zpuštění českých zemí; hospodářství založené hlavně na robotní práci se prosadilo v 70.-80. le-

Panství novopackého okresu kolem r. 1600.

1. Kumbursko; 2. Jilemnicko; 3. Peckovsko; 4. Nová Ves; 5. statek chotečský; 6. statek čístecký; 7. Studenec; 8. lužanský statek; 9. statek Jana Jiřího Kule z Chotče; 10. černínský statek (Václav Kapoun ze Svojkova).

Panství novopackého okresu kolem r. 1600

tech 17. století a vrcholu svého rozvoje dosáhlo v 60. letech 18. století;

- prosazují se i různé nevolnické závislosti obyvatelstva (stěhování, uzavírání sňatků atd..)
- 25.2.1634 zavraždění Albrechta z Valdštejna v Chebu

Období XVI. až XIX. století (1501-1900)

XVIII. století - tlak na změny poddanských poměrů, zvláště zrušení roboty - selské bouře.

Důsledek:

- 1775 - robotní patent Marie Terezie. Výše a druh roboty byly stanoveny jednotně. Reforma přinesla úlevu hlavně sedlákům, na mnoha panstvích byly jejich roboty sníženy až o polovinu;
- 1777 - Marie Terezie schválila návrh na provedení tzv. raabizace; podstatou bylo rozdělení půdy mezi poddané;
- 1781 - patent na zrušení nevolnictví – bral vrchnostem právo bránit poddaným v uzavírání sňatků, v odchodu z panství, v dávání dětí na řemesla a na studie, rušil dvorskou službu;
- 1783 - rozdělení dvora v Zadní Ždírnici mezi poddané

Období XVI. až XIX. století (1501-1900)

XIX. století – rozvoj řemesel a průmyslové výroby doprovázený vznikem českého národního hnutí nazývaným české národní obrození

1805 - zavedení povinné školní docházky;

1848 - patent o zrušení roboty;

1866 - válka Rakouska proti Prusku (dílčí bitvy Jičín, Náchod, Trutnov, Česká Skalice) - konečná bitva u Sadové

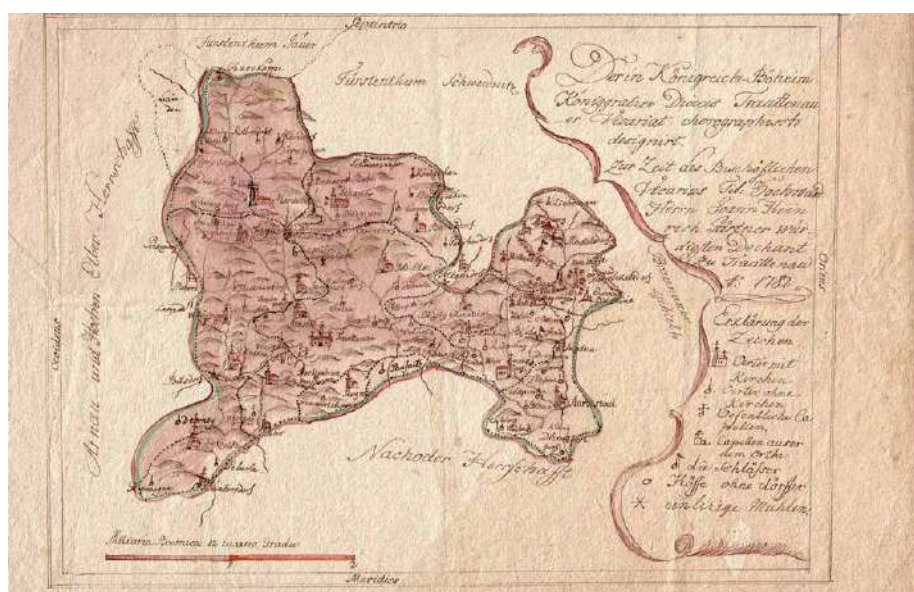
Zpracoval Ing. Jaroslav Finger

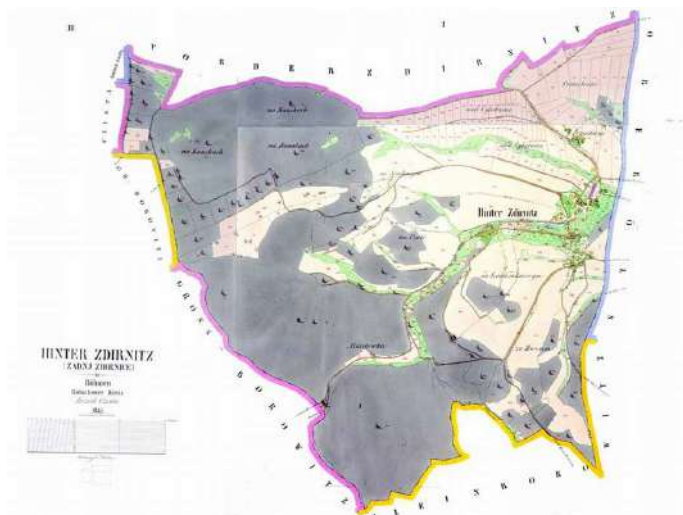
Valdštejnovy statky – 1622

Vévodství frydlantské - 1634

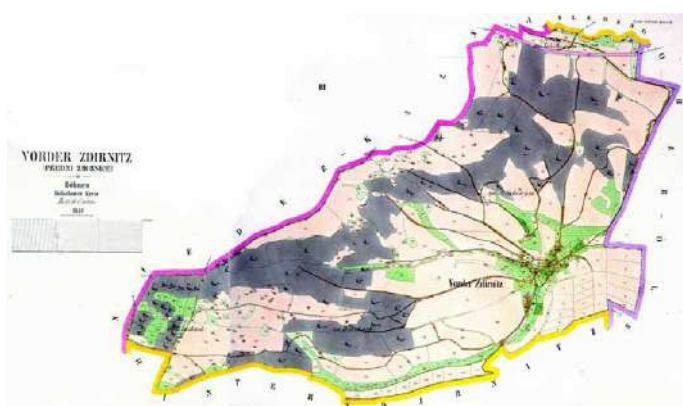
Mapa trutnovského vikariátu - 1782

Mapa stabilního katastru ŽŽ

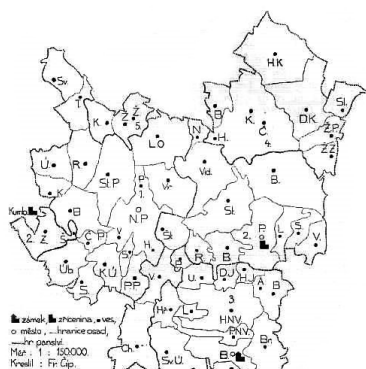
Tažení pruských vojsk – 1866

Mapa stabilního katastru PŽ

Müllerova mapa Čech – sekce 09 výřez

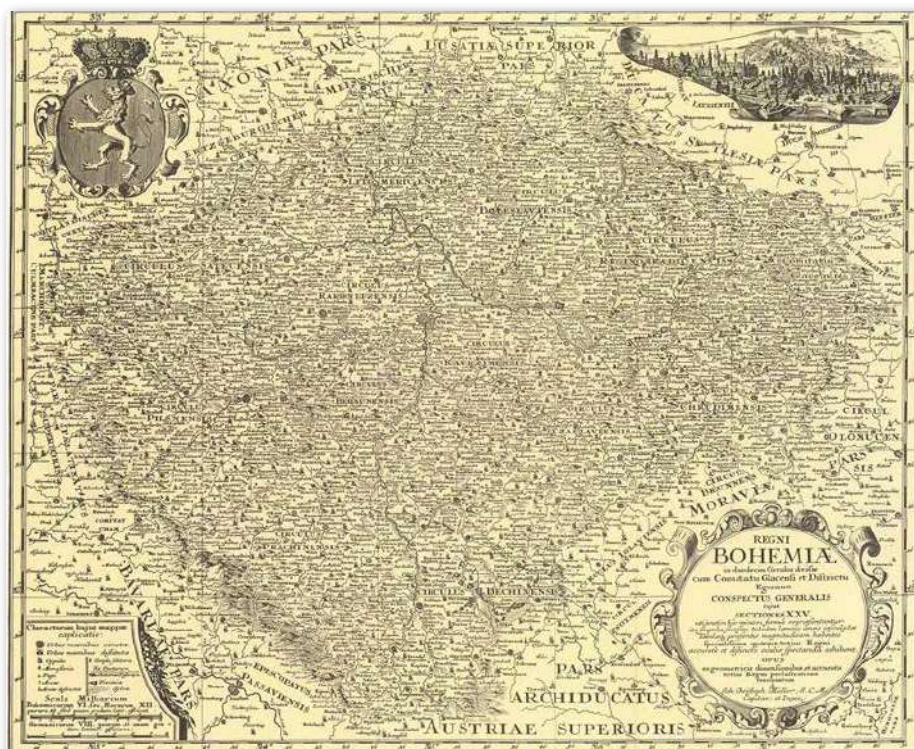

Panství Novopacka r. 1848.

1. Kumbursko; 2. Radim – Pecka; 3. Bláhovsko; 4. Čistě; 5. Jilemníčko.

Panství na Trutnovsku do r. 1848

Müllerova mapa Čech

ING. JOSEF VÁGNER CSC.

VZPOMÍNÁ V ROCE 2012 ING. VLADIMÍR HORÁK

Joska Vágnerů, jak se obecně o něm mluvilo, byl již v dětství a v mládí mezi kluky velmi silná osobnost. Byl odvážný, někdy až riskující, a jak se i později ukázalo, s dobrodružnou povahou. Jak jinak by mohl „kluk“ ze Ždírnice chytat divoká zvířata v Africe a vozit je do Československa? K tomu všemu mu byla dobrá i organizační schopnost, dnes bychom to mohli nazvat i dobrým manažerským nadáním. I když jsem nepatřil k jeho blízkým kamarádům i vzhledem k rozdílnému věku, přesto jsem s ním byl i v některých kontaktech zejména v klubovských letech.

Již byly popsány jeho aktivity při stavění dvou chat ve Ždírnici. Ke konci války jsme se my mladší pod jeho vedením chodili koupat do Borovnického koupaliště. My jsme se nejdříve schovali v lese a Joska šel odvážně napřed se zeptat vedoucího Hitlerjugend, zda se můžeme i my koupat. I s tím však byly někdy potíže. Někteří kluci po nás hodili i kámen. My jsme jim to však po válce odvedli a hnali je k Borovnici. Jednou nás Hitlerjugend honilo. S Mirkem a se Slávou jsme šli Za vrchama v potůčku po rybách. Tak jsme neutíkali snad v životě. Zastavili jsme se až na Stráni. Dostat nás, tak by nás pěkně zmalovali.

Joska mě také s jednou velkou znalostí o sobě vyprávěl o vzniku života na Zemi při dělení dřeva s rodiči na Bahýnkách. Tenkrát se dělala takzvaná samovýroba pro topení.

V té souvislosti si pamatuji, že u pramene potůčku na Bahýnkách nechal instalovat malou sochu lva z hoříckého pískovce pan Oliva, který na Ždírnici koupil lesní panství. Tomu lvu

z tlamy jako z chrliče vytékala voda z pramene dále do potůčku na horních bahýnkách. Němci však v roce 1938 tohoto lva rozbili, i když jeho trosky zbyly ještě dlouho na místě. Na Bahýnkách jsem jednou s panem Maršálem vykopal malá liščata. Jedno

velmi pečlivě tu ulomenou špičku lyží dávat dohromady. On to však dobře uměl, neboť většinu našich lyží ve Ždírnici sám vyráběl.

Joska byl jinak i velmi dobrý sportovec. Boxoval a chytal v bráně za Kalnou ve fotbale. Také se říkalo, že mu Kalná musela sehnat za války balík térové (asfaltové), tehdy nedostatkové lepenky pro střechu na jeho chatu. Velice rád trempoval a měl rád vše, co souviselo s přírodou, zejména Afrikou.

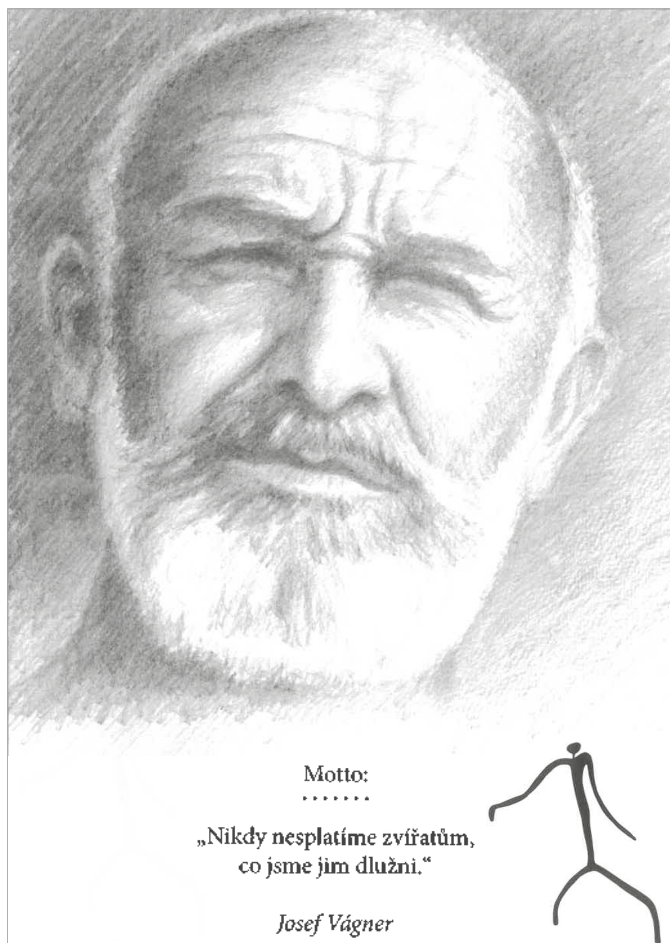
S jeho chytrou sestrou jsem jezdil do Čisté do školy. Stala se učitelkou, bohužel však brzy po porodu zemřela.

Rodina Vágnerová žila v dobré pohodě. Pan Vágner, bývalý legionář, byl i před válkou ve Ždírnici nějaký čas starostou. Paní Vágnerová se starala doma o domácnost a o malé hospodářství. Po válce se Vágnerovi odstěhovali do Pilníkova, kde pan Vágner pracoval na dráze. Nedávno jsem ve Ždírnici mluvil i s lidmi, kteří se také ptali na Vágnerovy.

Joska se významně angažoval i celospolečensky. Jeho zásluhou se také hodně rozvinula ZOO ve Dvoře Králové nad Labem, kde byl ředitelem. Napsal i několik knížek, zejména o zvířatech v Africe. Škoda, že jsem si nestihl od něho některou nechat podepsat. Dělal i řadu odborných přednášek po okolních vesnicích a měl i přednášku ve Ždírnici, kterou organizoval pan Hanousek. Josku jsem několikrát viděl i později při mých návštěvách v ZOO ve Dvoře Králové.

Naposledy jsem viděl Josefa Vágnera v roce 1989 v Hradci Králové jako mluvčího OF.

Ing. Vladimír Horák, 2012

měli dlouho Vajsovi dlouho zavřeně v králíkárně a my kluci jsme mu nosili myši. Když již dospělo v lišku, jednou jim utekla (někdo zapomněl zavřít vrátka) a na Rovních ji nějaký myslivec zastřelil, protože byla krotká a on si myslel, že má vzteklinu. Pak viděl, že má i obojek. Na Rovních jsem se zúčastnil i neúspěšného honu na divoká prasata. Ke konci války přišli do našeho kraje.

Pamatuji si, jak chtěl na „spádu“ Joska skočit co nejdál, ale bohužel po své přední straně těla hlavou napřed velkou část spádu „plužil“. Odnesly to nové lyže. Kolář Nedomlel pak musel

ČESKÝ LESNÍK Z PODKRKONOŠÍ

Letos v květnu to bylo 96 let, co se narodil Ing. Josef Vágner. Český lesník, jak sám sebe tituloval. Byl především milovníkem afrických zvířat a tento svůj dětský den dokázal uskutečnit. Veškerou celoživotní energii věnoval na vybudování unikátní ZOO ve Dvoře Králové nad Labem, kde soustředil africká zvířata. Odchyt a převoz v šedesátých a sedmdesátých letech minulého století organizoval osobně a dosáhl v této činnosti světového uznání.

„Projekt Josef Vágner 90“, který vznikl u příležitosti 90. výročí narození, má několik částí. Vznikl celovečerní filmový dokument, který podrobně mapuje pravdivý příběh jeho života a součástí projektu bylo i obnovené vydání jeho první knihy „SEN SAFARI“. Exkluzivní formát umožní použít dosud nepublikované fotografie z afrických výprav.

Vraťme se ke vzpomínkám. Z těch, co ho znali, se nám nejvíce líbí vzpomín-

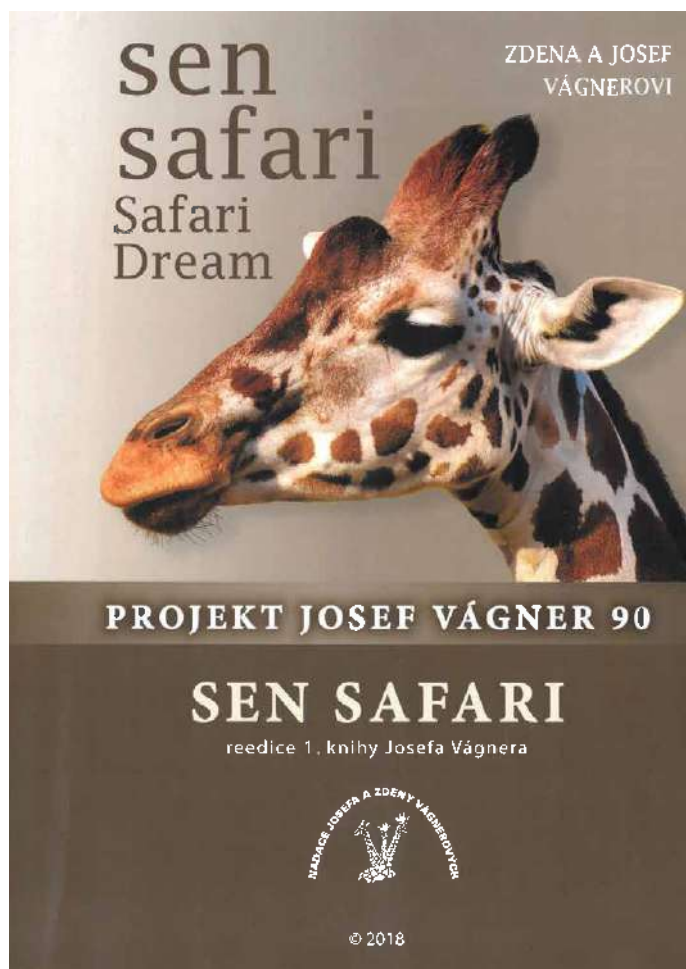
ka od Norberta Záliše z knihy Milana Duse „Josef Vágner“. Se svolením autora dovoluji částečnou citaci. „Josef Vágner věděl, že létat je snadné, že stačí roztáhnout křídla. Ale být u nás Vágnerem bude vždy těžké. Ať už se člověk jmenuje Wichterle, Zikmund a Hanzelka nebo právě Josef Antonín Vágner. Měl velikou a důstojnou vizi, šel za ní s urputností posedlého. Chtěl příkladnou, modelovou a jedinečnou zoologickou zahradu. Zahradu ve světovém měřítku vůdčí. Měl k tomu intelekt a empatii pro zvířata (i pro lidi), aby to dokázal. Stačilo jeho plánum nepřekážet, nic o moc víc. Potřeboval takovou zahradu, aby odstranil vžitý model, který zatěžoval svědomí: zoo jako něco mezi blázcem a vězením pro zvířata, byť s laskavými ošetřovateli. Potřeboval takovou zahradu, aby postavil závažnou a nikým nepominutelnou tribunu pro svůj hlas o potřebě planetární zodpovědnosti. Jsem přesvědčen, že pracovat v opravdu světové zoo by byl zážitek

i pro ty typy ambiciózních příkrčenců mezi jeho odpůrci, kteří vzniku ZOO vágnerovského typu nakonec zabránili. Pro Josefa nebyla žádná hora dost vysoká. Někteří tím byli fascinováni, jiné to dráždilo. Byl Emil Holub, David Livingstone i Ernest Hemingway, aby mol být Josef Antonín Vágner. Měl právo se mýlit a mnohokrát se i zmýlil, ale poznanou osu svého života nikdy neopustil. Kdyby byl Josef Vágner na konci života schopen něco na svém předešlém bytí změnit, určitě by to neudělal. Byl si vědom, že vyhrál ojedinelý, původní a nepředvářený život. Život plný hlubokého prožitku, hledání vnitřní pravdy a dobra. Jeho nepřátelé ho viděli jinak. Ale my, kteří jsme ho měli rádi, víme svoje.“

I na této malé ploše cítíte, jak dramatický byl jeho život naplněný humanismem a vyšším principem.

Norbert Záliš

Z archivu Ing. Vladimíra Horáka

SEN SAFARI

je první z dvanácti knih, které napsal, nebo byl jejich spoluautorem Josef Vágner. Poprvé a zatím naposledy vyšla v roce 1971. Od všech ostatních výpravních a velkoformátových publikací, které se ve své době prodávaly po statisících a vycházely v mnoha světových jazycích, se liší tím, že je nejmenší a nejskromnější. Ne proto, že by v ní byly méně unikátní a méně krásné fotografie a už vůbec ne proto, že by příběhy, které vypráví, byly méně dechberoucí. Oč méně je výpravná, o to je syrovější. Kdo chce poznat skutečného Josefa Vágnera, jeho umanutost a vůli, s níž prosazoval svůj plán, měl by si přečíst deníky z jeho prvních tří afrických expedic.

Ty řádky jsou psány za svitu petrolejek v kempch v africkém buši, kdy po hodinách úmorné dřiny před spaním ukrádal chvilky, aby několika slovy zachytil to, o čem by se daly točit velkoformáty. A když ten čas nebyl, psala jeho žena Zdena. Později se Josef Vágner obklopil profesionály a společně s nimi připravil nádherné publikace o Africe i o Indii. Mnohé z nich nechyběly ve své době snad v žádné knihovně, některé sbíraly ceny na světových knižních veletrzích, ale nejvíc o Josefu Vágnerovi vypovídá právě Sen safari.

Z dnešního pohledu odjet do Afriky a něco od tamtamt přivést není žádný kumšt. Potíž je v tom, že ta nádherná zvířata, která Josef Vágner z Afriky vozil, už tam nejsou, nebo těch pár zbývajících nikdo odvézt nedovolí. A na Vágnerovy tehdejší transporty se dnes musí pohlížet třeba jako na to, kdyby vám dnes někdo řekl, že odjede na Měsíc, vytěží tam stovky vagonů pro planetu důležitě horniny a přiveze je na Zemi. A vůbec by neřekl, že na Měsíc zrovna nevedou koleje. Takový byl Vágner.

Deníky Josefa a Zdeny Vágnerových z jejich prvních afrických expedic jsou o tom, jak se hlavou proráželi zeď.

Milan Dus

BÍLÉ VÁNOCE VE ŽDÍRNICI

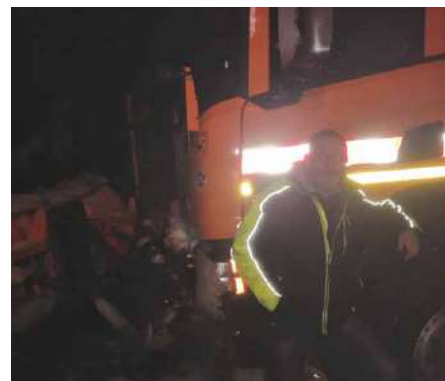
Občané Ždírnic společně s Obecním úřadem Horní Olešnice uspořádali vpoledne Štědrého dne setkání u vánočního stromčeka na ždírnické návsi. I když se zvažovalo, zda vzhledem k tragické střelbě v centru Prahy a následnému vládnímu vyhlášení Dne smutku tuto akci uskutečnit. Nakonec

převážil souhlas a bylo to dobře. Hojně navštívená sešlost, tiše znějící kolečky jakoby z dálky a ladovská atmosféra se sněhem – kdoví, jestli to takhle bílé nebylo na dlouhá léta naposledy. Ale hlavně děti i dospělí si to náramně užili. Občané Ždírnic – Jirkové Mikulka a Urban spolu s ostatními vše

připravili včetně teplého pohoštění, takže každý, kdo přišel a chtěl, mohl být spokojen. A tak je třeba občanům Ždírnic poděkovat, jak na poslední chvíli a s jakou chutí celé to setkání připravili a být jim nápomocni v jejich dalších chystaných aktivitách tak, jak kdysi bývalo v obci zvykem.

Bylo dobré, že spolupořadatelem byl Obecní úřad v Horní Olešnici a mělo by to tak být i nadále, aby případný zisk mohl být z rozhodnutí obecní rady použit na další bohubilé účely.

Josef Bajer

DOBA KAMENNÁ

VYSTOUPENÍ DIVADELNÍHO SPOLKU TŘINÁČKA Z DOLNÍ KALNÉ.

Vystoupení lidí ze sousední vesnice. Jednoduchá a velmi vtipná hra. Úžasné, že se lidé i přes plné pracovní vytížení dokážou sejít a společně připravit vystoupení, které baví nejen je, ale i všechny jejich posluchače.

Lenka Gažíková

PLES 2024

V lednu 2024 se konal 2. Obecní ples, opět za doprovodu skupiny BLACK JACK. Aby se mohl uskutečnit, byla potřeba součinnost a práce mnoha lidí. Připravit sál, sehnat tombolu od různých sponzorů – firem, společností, obyvatel a přátel obce, zajistit občerstvení a pitíčko. K tomu jsou zapotřebí lidé – ochotní a obětaví. A těch se mezi námi najde spousta. V čele všech stojí starosta pan Řehoř společně s místostarostou panem Mikulkou a zaměstnancem obce panem Ziembou. Na přípravě se podílely

také členky skupiny „Akce pro obec“, které jsou také duší mnoha jiných společenských akcí obce. Bez zajištění lidí starajících se o občerstvení, nápoje, šatnu a vstupné, by akce nebyla dokonalá. Dobrá příprava umožnila krásně strávený večer při hudbě, která nedala tanečníkům téměř možnost si odpočinout. Usměvavé tváře, smích a dobrá nálada byly znamením prožití krásného večera. Všem, pořadatelům i návštěvníkům, moc děkujeme a už se všichni těšíme na další ples.

Lenka Gažíková

VELIKONOČNÍ TVOŘENÍ 2024

Pokud jste chtěli strávit hezké sobotní odpoledne 23. března 2024 nějakou kreativní manuální tvorbou, dorazili jste do Motorestu V Zatáčce na správné místo!

Možností bylo opravdu mnoho a bylo jen na vás, kterou jste si s vašimi dětmi nebo babičkami vybrali. Zapojili se hlavně ti nejmenší, pro které to byla skvělá dovednost na jemnou motoriku!

Opět bylo k vidění mnoho nových nápadů a výtvorů. Dětem pod rukama oživali dřevění či korkové velikonoční zajičci. Každý si vyrobil alespoň jednu velikonoční dekoraci ze dřeva, proutí, buxusu, kamínků a vejčků. Nejmenší děti určitě nejvíce potěšilo zdobení a následná konzumace perníčků a zdobení barvených vajčků. Novinkou bylo zdobení vejčků lakem na nehty nebo bavlnkou.

Celá akce se podařila, dospělí odcházel se spoustou velikonočních dekorací a děti s plnými bříšky.

*Spokojené maminky
Žaneta Urbanová
Petra Ondryášová*

MAŠKARNÍ ODPOLEDNE.

24.2.2024 se sál Motorestu zaplnil různými postavičkami z pohádek i každodenního života. Mohli jsme zahlédnout berušku, motýlka, princezny, policajty, víly, jahůdku, želvy Ninja, kočky, řemeslníky a další. K tanci a zábavě hrál osvědčený DJ Sláva. Kromě hudby také zabavil děti různými soutěžemi. Při nich vyhlád-

lo. O občerstvení bylo postaráno. Největší zájem byl o nejoblíbenější hranolky. Nádherně strávené odpoledne pro děti všech věkových kategorií a jejich rodičů. Smích a jásot byl známkou dobré zábavy.

Lenka Gažíková

DĚTSKÝ DEN 8.6.2024

Po popršeném Dni dětí se další sobotu vyklubalo sluníčko a mohla se uskutečnit oslava svátku všech dětí. Letos se na přípravách smluvily 3 strany. Obce Dolní a Horní Olešnice a také Základní a mateřská škola Dolní Olešnice. Ve dvou se to lépe táhne, natož ve třech! My, jako škola, jsme se postarali o soutěže a úkoly pro děti. Celkem jsme vytvořili 10 stanovišť, kde děti plnily rozličné úkoly od opičí dráhy, hodů, přes jízdu prstovými autíčky, stavbu kostek, lovení rybiček a zatloukání hřebíků. Celým areálem vládla velmi příjemná a pohodová atmosféra dobře naladěných návštěvníků. Děti si vysloužily za své výkony krásné balíčky, které připravila obec Dolní Olešnice. Úžasné občerstvení od obce Horní Olešnice dětem vykouzlilo také velký úsměv stejně jako vrcholné řádění dětí v pění.

My za školu a školku si přejeme, aby to nebyla poslední a také jediná akce, kterou společně pro naše děti připravíme.

Také všechny srdečně zveme na všechny akce, které jako škola pořádáme.

Přijďte „pobejt“

za ZŠ a MŠ Dolní Olešnice
Katka Petružálková

FRANTIŠEK KODYM VZPOMÍNKY MLADÉHO KLUKA

Do Horní Olešnice jsem se dostal na jaře roku 1946 jako tříměsíční kluk. Bylo to na základě přidělu zemědělské půdy a usedlosti č.p. 26 dekretem tehdejšího ministra zemědělství Ďuriše. Rozhodnutím vítězných mocností po skončení II. světové války došlo k odsunu německého obyvatelstva, a tak moji rodiče se z nedaleké Čisté přestěhovali do naší obce. Z původních obyvatel zůstalo v Olešnici jen několik německých či smíšených rodin, vesměs odborníků z továren, např. papíren v Hostinném.

Horní Olešnice byla první vesnicí v tehdejších Sudetech. Z vyprávění rodičů či prarodičů vím, že před válkou nebyly vážnější národnostní problémy. Moje matka byla dokonce na tzv. „handlu“, bližším poznání německého jazyka, a to přímo v naší obci, v bývalém skladu náhradních dílů v objektu zemědělského družstva. Naopak v Čisté u dědy a babičky se učila českému jazyku stejně stará německá dívka.

Postupně byly obsazeny snad všechny statky a prázdných zůstalo asi 10 až 15 malých objektů. Nejvíce příchozích bylo ze sousedních vesnic – Dolní a Horní Kalná, Čistá, Bukovina, Studenec, okolí Nové Paky ale i z oblasti Krkonoš – Benecko nebo Roprahtice, to je tam, kde „pérší na smérkový pérkýnko“. Ale přišla i rodina ze Slovenska a rodina Volyňských Čechů z dnešní Ukrajiny.

Pokusím se vzpomenout na jednotlivé hospodáře. Od Slemena to byli Menec Milouš, Klázar, Strnádek zvaný Svetér, Kobr, Formánek, Kodym, Menec Bohouš, Stančo, Nosek zvaný Horymír, Šulc, Zadrobil zvaný Medák, Prošvic a Hrnčíř a od Dolní Olešnice Mádle, Jiříšče, Cerman, Haman, Nežádal zvaný Kapínek, Kuřík, Zeman, Adolf, Šír, Neuman a Šubrt.

Foto ze 3. třídy, Já s Polákem – já mám holínky

V našem domě č.p. 26 hospodařili v minulosti Hankovi a před nimi Krausovi, a to minimálně od roku 1820, jak je vytesáno ve sklepě. Po válce otec našel právě ve sklepním úkrytu pistoli, kterou odevzdal na úřad. Odsunutí německí obyvatelé několikrát naši usedlost navštívili,

li, zpravidla o Velikonocích, to však ustalo úmrtím staré generace. Vypátrali jsme, že pokračovatelé rodiny Hankových dnes hospodaří ve vinařské oblasti Rheingau, u soutoku Rýna a řeky Nahe.

Naše hospodářství se postupně rozšiřovalo na cca 6 až 8 krav, asi 8 telat a mladého skotu, 2 koně, 1 až 2 prasnice, několik jatečných prasat, kozu, 20 králíků, husy a asi 20 až 30 slepic. Na poli jsme pěstovali žito, pšenici a oves – žádný ječmen. Samozřejmě brambory, krmnou řepu, len a jeteloviny, a to i na semeno. Protože otec neměl potřebné odborné vzdělání tak chodil do zimní rolnické školy v Jilemnici.

Zastat práce na hospodářství nám pomohli rodiče matky a na špičkové práce chodily pomáhat sousedky, které se v zimě u nás scházely na draní peří.

Odměna za práci byla především brambory, mléko či vajíčka.

Od svého mládí jsem se automaticky podílel na pomoci rodičům. Mojí zálibou byl každodenní sběr vajec. Protože hnízd v kurniku bylo málo, tak jsem vajíčka nacházel v kůlně, stodole ale i za statkem – to bylo radosti. S chovem slepic mám i tento zážitek. Každý rok jsme doplňovali počet slepic o cca 30 jednodenních kuřátek. Logicky z nich byla polovina kohoutů, a tak jsme je museli sníst. Maso však bylo poněkud tužší než u dnešních brojlerů. Mezi moje oblíbené práce patřilo

i strojení koní. Dodnes si pamatuji hlavní součásti postroje – poduška, chomout, pobočnice, podpinka, opratě a nášlik – to je řetěz, kterým se koně přivazují k oji. Rád jsem také s koňmi na poli popojížděl při svozu obilí či sena. Mým pravidelným úkolem byla i pastva krav. Nejvzdálenější pastviny jsme měli u Příčnice, tj. staré zemské cesty, po které údajně kráčel i Jan Amos Komenský při cestě z Bílé Třemešné do Horní Branné. A já jsem se po dobu pastvy bavil např. chytáním myši do čepice.

Několik vzpomínek na tehdejší stravování. Většinu potravin jsme měli z domácí produkce, kromě mouky, pro kterou rodiče jezdili do Hruškova mlejna v Kalnejch, jak se u nás říkalo. Dvakrát do roka byla zabíjačka – před Vánocemi a v únoru. Zabíjela se prasata o váze spíše 2 metráky, aby bylo i hodně sádla. Dosti masa se ušlo, později zavařovalo do plechovek. Běžné bylo roznášení zabíjačkových pochoutek sousedům a známým, takže většinu zimního období bylo stále čerstvé jídlo na oplátku od druhé strany.

Jinak babička sušila křížaly z jablek, švestky, chodilo se na houby, maliny a ostružiny. Každou sobotu se napekly buchty a koláče. Já však měl nejraději kyselo, které bylo k dispozici snad každý den. A na něm si pochutnávám dodnes.

Za mého mládí se v období prázdnin slavily poutě a na podzim posvícení. Navštěvovali jsme především rodinu tety Barušky v Horní Kalné a strýčka Bohouše v Klášterské Lhotě. Doprava do Lhoty probíhala na motorce ČZ 150 po Příčnici a to tak, že řídil otec, já jsem seděl na nádrži a mladší sestra matce na klíně a jelo se.

A jak jsme tehdy trávili volný čas? V létě jsme stále byli venku, a hlavně v přírodě. Mojí specialitou bylo chytání pstruhů, a to přímo do ruky. Tehdy tekla v potoce opravdu čistá voda, o tom svědčí výskyt raků, vranek a mihulí, to jsou takové malé pijavice. Chytané ryby jsme si upekli přímo u potoka, někdo přinesl chleba, kmín

a sůl, já zpravidla máslo. Z té doby si pamatuji větu v našem žargonu: Zejt-ra pudeme s klucima na pstruzi – češtináři, nechtě prominou. Horší to bylo v létě s koupáním, vhodných míst bylo málo, proto jsem se ani nenaučil v mládí plavat. Velkým dobrodružstvím byly také každoroční povodně, protože náš potok nebyl regulován. Na neckách jsme plavali po zatopených loukách. Jednou jsem se však nestačil před stoupající vodu vrátit domů, a to byl potom mazec. Často jsme vyráželi i na výlety na kolách. Nejdále jsme byli u větrného mlýna nad Borovnicí. Cestou zpět jsme sbírali polodrahokamy na Rovních a tenkrát jsme netušili, že v údolí Ždírnického potoka jsou zásoby pyropů, z kterých se dnes brousí české granáty.

V zimě u nás rovněž na bruslení nebyly vhodné podmínky, a tak přednost měly lyže. Já mám dodnes po otčovi pravé jasanové lyže bez hran s jednoduchým vázáním, na kterých se dalo i skákat. Na můstku ze sněhu mám „rekord“ asi 12 metrů. Tehdy bylo lyžování, pro kluky v podhorském prostředí, pěkná makačka, žádné vleky, hezky si kopec nejdříve ušlapat. Vrcholem pro nás bylo sjetí Jiříšova bubnu, největšího kopce ve vesnici. Pamatuji se na několik vyražených dechů a jednu zlomenou nohu kamaráda Tondy, jinak jsme vše přežili.

Hodně vzpomínek mám na období po toce 1955, kdy jsme si koupili první televizor, a to byl aparát – malá obrazovka společně s rádiem. Televizní vysílač byl až v Praze na Petříně, a tak anténa musela být na kopci nad statkem a vedení signálu šlo po dvou drátech umístěných na tyčích. Při větru se dráty zamotaly a já musel běžet na kopec a obrácenými hráběmi zjednat nápravu, a to často opakovaně – to byl trénink. Na omezené vysílání k nám chodili každý den sousedé, a to děti a večer dospělí. Protože rodiče byli v té době ve chlěvě, tak se o sousedy starala sestra a já. Dvě řady prken na koláče se daly na židle a mohlo se usadit více zájemců. Nedávno jsme na tuto dobu vzpomínali s Jarčou Jiříčkovou.

A ještě se vrátím ke školním létům. Do první třídy zdejší školy jsem nastoupil v roce 1951. Aby se mohla otevřít první třída, do které chodila i dcera řídícího učitele Václava Vlacha, tak jsme společně s Růženkou Šinkorovou do lavic usedli v necelých 6 letech. A to pro mne byl krušný začátek. Na nějaký čas tedy výuku převzal otec doma a já se před Vánocemi vrátil zpět do školy. Jinak na národní školu mám dobré vzpomínky, kromě učení jsme se věnovali zájmovým kroužkům a ochotnickému divadlu. Zde si vzpomínám na pohádku, kde jsem hrál prince Jasoně. Bohužel hudební vzdělání šlo jaksi mimo mne, a to platí dodnes. Vyvrcholením na olešnické škole bylo však moje onemocnění infekční žloutenkou v 5. třídě, kdy jsem se naučil hrát mariáš, a to ve vrchlabské nemocnici od starších pacientů.

Do osmileté střední školy v Hostinném jsme dojížděli autobusem v půl osmé ráno. Naší výhodou bylo to, že jsme nastupovali jako první žáci, obsadili zadní sedadla a zde mohli při zastávkách dodělat a kontrolovat školní úkoly. Dvě vzpomínky na tuto školu. První byla příjemná. Jako nejlepší sběrač brambor na polích v Čermné jsem byl se spolužačkou ze sousední třídy vybrán na letecký výlet. A zamávání křídly letadla Sokol nad školou v Hostinném a nad statkem v Olešnici je pro mne zážitek dosud. Druhá vzpomínka je naopak špatná. S kolegou Láďou jsme někdy chodili ze školy přes kopec pěšky. Při zastávce na příčnici jsme vykourili viřínko, které Láďa přinesl z domova, a to mělo neblahé zdravotní důsledky. Ještěže poblíž byl dostatek lopuchových listů... A od té doby jsem nekuřák – jak prosté.

Tím končí moje vzpomínky z Horní Olešnice, protože poté jsem odešel studovat do Hořic a Prahy to, co jsem v mládí prožil – zemědělství. A na statek, dnes č.p. 44, se pravidelně vracím a v okruhu své rodiny aktivně užívám důchodový věk.

František Kodým

KVÍZ

Nastává čas prázdnin, čas dovolených, odpočinku, cestování a poznávání. Každý z nás má o způsobu trávení dovolené jinou představu. Někdo sebou rád flákne na deku či lehátko na písčité pláži u moře a poctivě chytá bronz. Jiný získává bronz na túrách po horách tuzemských nebo míří na túru do zahraničí. Jiný zůstává doma a zvelebují si své hnízdečko, pracuje na zahrádce nebo cestuje po vlastech českých a poznává dosud nepoznaná zákoutí naší vlasti. Nastává otázka, známe lépe cizí země nebo svou vlast?

Pustíme se dnes do kvízu, který nám řekne, jak dobře známe svou zemi.

Nejvyšším vrcholem Pardubického kraje je Králický Sněžník (1423 m n. m.) ležící ve stejnojmenném pohoří. Symbolem Králického Sněžníku je kamenná _____.

1. Jakou rozlohu má ČR?

- D) 87 867 km²
- S) 78 867 km²
- O) 92 634 km²

2. Se kterým státem má ČR nejdelší hranici? (810 km)

- K) Polskem
- R) Rakouskem
- O) Německem

3. Nejsevernější obec.

- Š) Lobendava
- T) Raspenava
- A) Libavá

4. Nejjižnější obec.

- E) Dolní Dvořiště
- K) Horní Dvořiště
- R) Valtice

5. Která hora je u nás největrnější?

- A) Milešovka
- M) Sněžka
- V) Černá hora

6. Která naše řeka je nejvodnatější?

- R) Morava
- O) Vltava
- S) Labe

7. Který rybník má nejhlubší hráz?

- N) Rožmberk u Třeboně
- L) Staňkovský rybník
- T) Svět

8. Který je náš největší skalní most?

- B) Janský most
- I) Lipenská brána
- U) Pravčická brána

9. Který současný pražský most je nejstarší?

- E) Juditin most
- K) Hlávkův most
- N) Karlův most

10. Ve kterém městě je jediné divadlo s otočným hledištěm?

- Ě) Český Krumlov
- E) České Budějovice
- A) Jindřichův Hradec

11. Který český architekt se v Hradci Králové podepsal nejvýrazněji?

- R) Josef Václav Myslbek
- M) Jan Kaplický
- T) Josef Gočár

12. Kolik samosprávných krajů má ČR?

- O) 13
- E) 14
- I) 15

POZNÁŠ NAŠE HRADY A ZÁMKY?

A

F

B

G

C

H

D

I

E

Každý obrázek má své jméno. Vytvoř dvojice písmeno – číslo.

Řešení:

1- Sychrov, 2- Pernštejn, 3 – Hluboká nad Vltavou, 4 – Karlštejn, 5 – Pražský hrad, 6 – Hrádek u Nechanic, 7 – Lednice, 8 – Loket, 9 – Pecka

PŘESMYČKY

Hledej tři výrazy (jednoslovné či dvouslovné) které se týkají stavebních stylů (slohů). Hledané výrazy vytvoříš tak, že použiješ všechna písmena z uvedeného výrazu, jen změníš jejich pořadí. Háčky a čárky nad písmeny nehrají roli.

DAL KARTEA

BILI ZAKA

MARNOST SUMI

ŘEŠENÍ: (katedrála, bazilika, romantismus)

VYŘEŠÍŠ LOGICKÉ ÚLOHY?

1. Tři muži se potápějí v řece, ale když vylezou z vody, jenom dva mají mokré vlasy. Jak je to možné?
2. Pokud v závodě předběhnete závodníka na druhém místě, na kolikátém místě budete?
3. Ve stáji jsou lidé a koně. Celkem je zde 22 hlav a 72 nohou. Kolik konů a kolik lidí je ve stáji?

ŘEŠENÍ: (1. třetí muž je holohlavý 2. na druhém 3. 14 koní a 8 lidí, $14 \times 4 + 8 \times 2 = 72$)

ZNÁŠ EVROPSKÉ VLAJKY?

Dovolenou travíme i v cizině. Ale poznáme vlajky evropských zemí?

ŘEŠENÍ: (1 Velká Británie, 2 Řecko, 3 Slovensko, 4 Švédsko, 5 Španělsko, 6 Německo)

NA ZÁMKU

Klárka s Kubou jeli na výlet na nedaleký zámek. Prohlídka se jim moc líbila. Kastelán jim vyprávěl, že viděl ducha templářského rytíře, který zde střeží zámecký poklad.

Vyškrtáním hradů a zámků ve čtyřsměrce se dozvíš, na jakém zámku byli.

HRADY: Bouzov, Karlštejn, Kost, Křivoklát, Locket, Okeř, Rabí, Točník, Trosky, Zvíkov

ZÁMKY: Hluboká, Kozel, Kuks, Telč, Trója, Žleby

Tajenka:

N	V	O	K	Í	V	Z	D	T
J	B	O	U	Z	O	V	O	O
E	T	E	K	O	L	Y	H	Č
T	R	O	S	K	Y	B	L	N
Š	Ó	Ř	O	K	O	E	U	Í
L	J	Č	L	E	T	L	B	K
R	A	B	Í	B	S	Ž	O	Ř
A	Í	L	E	Z	O	K	K	Š
K	Ř	I	V	O	K	L	Á	T

SKRÝVAČKA:

V následujících větách najdi 5 států světa.

**HONZA POTKAL ŠIMONA KOLEM
DRUHÉ HODINY RÁNO.**

JÁ SI CHCI TAKY PRAK VYROBIT.

TEN OBLEK TI VYPERU VELMI RÁDA.

NÁŠ PONOR SKONČIL VÝBORNĚ.

TOMÁŠ SI URČITĚ PŮJČÍ NA PIVO.

(Monako, Kypr, Peru, Norsko, Čína)

NĚCO PRO ZASMÁNÍ:

Pepíček nese plný ruksak jablek, maminka se ptá: „Odkud je máš?“

„Od souseda.“

„A on o tom ví?“

„Jak by ne, vždyť mě honil!“

Pán prosí chlapečka postávajícího u vchodu do paneláku: „Prosím tě, chlapečku, ukážeš mi, kde bydlí pan Novák?“

Chlapeček mu to jde ochotně ukázat, ale nejede výtah, tak jdou pěšky až do dvanáctého poschodí. Když tam dojdou, chlapeček ukáže na jedny dveře a povídá: „Tak tady bydlí pan Novák. Ale jestli s ním chcete mluvit, sedí venku na lavičce před domem.“

„Co děláš, Vojto?“

„Ale, otevřel jsem si obchod.“

„A prosím tě – s čím?“

„No přece šperhákem!“

VYBARVI SI OBRÁZEK HRADU

KALENDÁŘ AKCÍ NA ROK 2024

Srpen: Výlet České Budějovice, Rozloučení s létem.

Září: TECHTLE MECHTLE - ALL INCLUSIVE BIBIONE.

Říjen: Megaděs, Půl století Pepy Bajera.

Listopad: Posezení s důchodci, Vánoční tvoření.

Prosinec: Mikulášská nadílka, zpívání u stromečku.

Obecní listy Horní Olešnice a Ždírnice vydává obec Horní Olešnice jako pololetník v nákladu 150 výtisků a byl zapsán do evidence Ministerstva kultury dne 14. 2. 2023 pod evidenčním číslem MK ČR E 12840. Obecní listy jsou poskytovány zdarma. Vaše příspěvky a připomínky adresujte na vydavatele Obecní úřad Horní Olešnice, nebo na e-mail: obecnilisty@horniolesnice.cz, telefon +420 499 448 345. Kontaktní informace na www.horniolesnice.cz • Všechna práva k dílu vyhrazena. **Šéfredaktorka a korektury:** Mgr. Lenka Gažíková / **Redaktor:** Petr Řehoř / **Grafické zpracování a sazba:** Jan Šubert / **Tisk:** Tiskárna Kopretina